

tror heller ikke, at mine nærmeste Meningsfæller anfægtes af, at der bruges stærke Udtryk, blot man gaar med til denne Beskatningsmaade, og det synes man at ville. Lad det gaa langsomt, det er ikke Hovedsagen. Blot man gaar den Vej.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal paa denne Tid af Aftenen modstaa den Fristelse, efter at vi have hørt disse interessante Foredrag, at komme ind paa en Forhandling om Principperne. Jeg skal ogsaa lade baade Georgeismen og Socialismen ligge. Jeg skal heller ikke komme ind paa, hvad Tendensen og Hensigten var med de oprindelige Skattelove. Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) sagde, at jeg vel ikke mente, at Skattelovene havde været uretfærdige, for det Parti, jeg tilhører, støttede dem den Gang. Jeg har for Resten ogsaa selv som politisk Journalist støttet dem. Men det er et lidt andet Spørgsmaal end det, om ikke Forandringen fra Hartkorn til Ejendomsskyld kunde virke uretfærdigt. Skattelovene vare en Enhed og Helhed, og de skulde virke saaledes, at de flyttede Byrden fra Landet over paa Byerne. Det var ganske aabenbart Tendensen og Villien. Men derfor kunde det meget godt ske, at Hartkornsskattens Forandring til Ejendomsskyld kunde virke uretfærdigt for de smaa. Men alt det tror jeg, det er bedre at lade ligge.

Den Stilling, som Regeringen har indtaget til det foreliggende Spørgsmaal, er en praktisk, nemlig den at tage Sagen rent sagligt og sige: Her kommer i dette Øjeblik et — Ændringsforslag, kan jeg kalde det — til en Del af Ejendomsskyldloven; lad os se paa det, som det er, om det er brugeligt, og hvis man ved Forandringer, som vi forbeholde os fra Regeringens Side at foreslaa, kan gøre det nyttigt, brugeligt, bedre, retfærdigere end det Grundlag, der er i Ejendomsskyldloven, ville vi ikke alene medvirke dertil, men forsøge med al den Magt, Regeringen sidder inde med, at gennemføre det. Det er en rent praktisk Sag. Det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen) sagde, at det kunde være rimeligt at vente af Hensyn til den Prøvevurdering, der skal finde Sted, for da kunde man maaske tage Spørgsmaalet helt anderledes op, og der kom det ærede Medlem ogsaa ind paa Jordskyldspørgsmaalet. Men selv om Prøvevurderingen finder Sted, vil der dog derfra og til Udarbejdelsen af et Forslag om Jordskyld og til Gennemførelsen af dette

Forslag, selv om man kan vente Tilslutning fra Medlemmer eller Grupper her i Salen, rimeligvis kræves ikke ringe Tid, og medens denne Prøvevurdering foregaar, kunne vi muligvis enes om at indføre visse Forbedringer i den gældende Ejendomsskyldlov. Dette har været Regeringens Stilling til Lovforslaget og ikke noget Hensyn til de store almindelige Principper.

Nu synes det altsaa, som om man fra alle Sider vil imødekomme de Forslag, der rent mundtligt ere stillede af Regeringen. Man er enig om, at man skal udstrække det faste Fradrag paa 2,500 Kr. til alle Ejendomme her i Landet. Jeg har henstillet, om det ikke vilde være rimeligt at undtage de ubebyggede Ejendomme. Men det har fundet Modstand. Jeg knytter dette sammen med det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører har rejst overfor mig, om Fradraget skal gælde Skatteyderen eller Ejendommen. Jeg er uenig med ham paa dette Punkt. Den ærede Ordfører vil slaa den Regel fast: een Skatteyder, eet Fradrag, og den findes for saa vidt ogsaa i Forslaget, som der der staaar, at der skal „fradrages fra den for hver enkelt Skatteyder udfundne Vurderingssum et Beløb af 2,500 Kr.“. Jeg vilde foreslaa, at der kom til at staa: „Fradrages i Vurderingssummen“. Men jeg forstaar nu, at der er lagt en særlig Vægt paa de Ord: hver enkelt Skatteyder. Jeg tror, at Fradraget maa gælde hver enkelt selvstændig Ejendom, og det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) var, forstod jeg, enig med mig deri. Der er her i Virkeligheden nogen Uenighed mellem de ærede Forslagsstillere. Man maa ikke tro, de ere saa enige, som de lade. Det ærede Medlem fra Kerteminde er altsaa paa dette Punkt uenig med den ærede Ordfører, idet han her slutter sig til Regeringen og mener, at det er den selvstændige Ejendom, det i dette Spørgsmaal kommer an paa. Jeg slaar fast, at der kan ikke være Tale om andet end den selvstændige Ejendom, medens den ærede Ordfører mener, at det skal være Skatteyderen. Her er altsaa en Uenighed, som vi maa se at komme over, hvis Forslaget skal gennemføres.

Men, siger jeg saa, derfor er det, man ikke skulde give Fradraget til den ubebyggede Ejendom, til Byggeparcellen, om jeg saa maa sige. Jeg har med Forsæt brugt Ordet „Driftsbygning“ for saa vidt muligt at understrege, at det ikke er Ejendommen som Beboelse, det kommer an paa, men paa, at Ejendommen er under Drift, og naar den er det, vil der i Regelen være en Drifts-